

14. STUDIJA

PODNOŽJE JEHOVINIH NOGU PROSLAVLJENO

Božje Podnožje Onečišćeno i Napušteno Zbog Grijeha—Obećano
Probuđenje Njegove Slave—Kupljena Stečevina Obnovljena—
Njen Najsjajniji Dragulj—Jehova Ponovno Stavlja Svoje Noge na
„Maslinsku Goru“—Proističući Blagoslovi— Podnožje Na Koncu
Zaista Proslavljeno.

„Ovako kaže Jehova: „Nebesa su prijestolje moje, a zemlja je podnožje nogama mojim.“ „I ja ću proslaviti podnožje nogu svojih.“ „I noge će njegove [Jehovine] u taj dan stajati na gori maslinskoj.“ (Iza. 60:13; 66:1; Zah. 14:4; Mat. 5:35; Djela 7:49)

BOŽJE je podnožje bilo sve samo ne slavno u proteklih šest tisuća godina: grijeh, bol, plač, mentalna i fizička patnja i smrt učinili su ga jednom ogromnom mrtvačnicom u kojoj sada, konzervativno procijenjeno, najmanje pedeset tisuća milijuna pripadnika ljudskog roda čeka da dođe vrijeme kada će prokletstvo božanske pravde biti podignuto; i kada će svjetlo božanske naklonosti, svijetleći na licu Isusa Krista našeg Gospodina, ustati kao Sunce Pravednosti—

„Tjerajući sumorne sjene grijeha
Rasvijetliti sumornost sa ozdravljujućom zrakom.“

Bog je u tom pravcu učinio izobilnu pripremu. *Otkupnina* za Adama, i za sve koji su kroz njega pretrpjeli gubitak kao njegova djeca, kupila je cijeli svijet, i osigurala za svakog pripadnika naše rase priliku za suđenje za vječni život pod povoljnim okolnostima; ali učinio je i više, kupio je natrag

Adamov Rajski Dom (izgubljen njegovim prijestupom), i njegovu vlast kao kralja zemlje, predstavnika Boga, svog Stvoritelja i Oca.

Mi stoga čitamo, „Ti kulo za stado [Krist], ti stražaro kćeri sionske, k tebi će prispjeti, k tebi će doći *prijašnja vlast*.“ (Mihej 4:8) Apostol Pavao također govori o „otkupljenju stečene *baštine*.“ (Efež. 1:14) Naš je Gospodin također ukazao na to u jednoj od usporedbi, pokazujući da on nije kupio samo čovječanstvo, blago, nego također i polje, svijet, zemlju pod prokletstvom: i da svi koji mu se pridružuju, kao članovi klase Kraljevstva, imaju udjela u toj kupnji polja i blaga. (Mat. 13:44)

Cijelo djelo Milenija će se sastojati od ponovnog uređivanja i proslavljenja Božjeg podnožja. Raj, kada je bio izgubljen kroz grijeh, bio je samo „vrt“ u jednom kutku zemlje; i kako se je Adamova rasa umnožila da ispuni zemlju, u skladu sa božanskom namjerom (1. Moj. 1:28), i kako budući da su svi bili otkupljeni, biti će neophodno omogućiti Raj dovoljno velik za smjestiti sve: i to podrazumijeva da će cijela zemlja postati kao Edenski Vrt zbog plodnosti i ljepote i savršenstva. I sve je to bilo obećano kao veličanstveni budući dovršetak božanskog plana. (Djela 3:20,21; Otkr. 2:7; 2. Kor. 12:4)

Ali najbogatiji dragulj Gospodinovog proslavljenog podnožja na kraju Milenija biti će čovječanstvo, u čijemu će savršenstvu, slobodi, i sličnosti Bogu, u moralnim i intelektualnim milostima, biti odražena sama slika Božanstva. Savršeni će čovjek najslavnije odražavati čast svog Tvorca i njegovog veličanstvenog plana za njegovo stvorenje, otkupljenje i obnovu. I sa tim će veličanstvenim planom uvijek biti blisko poistovjećen najprije Gospodin Isus, Jehovina

„Riječ,“ i kao drugo Nevjesta, Janjetova žena i sunasljednik u isplaćivanju blagoslova osiguranih otkupninom.

To uljepšavanje i proslavljenje Gospodinovog „podnožja“ neće biti *dovršeno* sve dok naš Gospodin Isus, kao Očev počašćeni zastupnik, „ne ukine svako [protivno] poglavarstvo i svaku vlast i silu. Jer on mora kraljevati dok ne položi sve neprijatelje pod svoje noge,“ prije nego preda Kraljevstvo na kraju Milenija. (1. Kor. 15:24-28)

Razdoblje vladavine Grijeha i Smrti predstavljeno je kao vrijeme kada se Bog „nije spomenuo svog *podnožja* u dan svoje srdžbe“ (Tuž. 2:1); međutim po početku Milenija, ljudi su proročanski pozvani da—„uzvisuju GOSPODINA, Boga svojega, i klanjaju se kod *podnožja* njegovog, jer je on svet.“ (Ps. 99:5) I ta misao, da će uspostava Novog Jeruzalema, proslavljene Crkve Božje, kao nove vladavine na zemlji, značiti početak obnove božanske naklonosti prema podnožju Jehovinom, je jasno iznesena kroz Proroka Zahariju (14:4,5).

Jehovine Noge na Maslinskoj Gori

Ovo se proročanstvo uglavnom pogrešno shvaća, i primijenjeno je na noge našeg Gospodina Isusa, kod njegovog drugog dolaska: i zaista, oni koji tako griješe općenito idu još dalje tvrdeći da će to biti doslovne noge, probodene s čavlima Kalvarije—ne shvaćajući da je naš Gospodin dao svoju ljudsku prirodu, potpuno i zauvijek, kao našu otkupninu; i da je on bio podignut iz mrtvih, Očevom moći, kao slavno duhovno biće—„savršeni otisak njegove osobe.“*

Međutim pogled na prethodni redak (3) pokazuje da Prorok ukazuje na povratak Jehovinih nogu; jer izjava (koja ukazuje

*Vidi Svez. 2, Pogl. 5

na nevolju s kojom će Kraljevstvo biti uspostavljeno) je: „Tada će *Jahve* izaći i boriti se protiv tih naroda kako on zna ratovati u dan ratni [u drevnim vremenima za Izrael]. *Noge e mu*, u dan onaj, stajati na Gori maslinskoj koja je nasuprot Jeruzalemu na istoku. I raskolit će se Gora maslinska po srijedi, između istoka i zapada, u golemu dolinu: jedna će se polovina pomaknuti na sjever, druga na jug.“

Čim bilo tko prepozna činjenicu da su spomenute noge Jehovine, on neće osporiti da je taj jezik simboličan, i da ukazuje na ponovnu uspostavu Gospodinove vlasti na zemlji, koja je dugo bila relativno prepuštena „bogu ovog svijeta,“ Sotoni—izuzev što je Gospodin bio predstavljen najprije preko predodžbenog Šatora od sastanka, kao drugo preko Hrama u Jeruzalemu, i na koncu sadašnjim stanjem Kristove Crkve koje je opisano kao zemaljski šator, tijekom ovog Evanđeoskog doba. Sigurno, nitko neće griješiti i shvatiti da Jehova doslovno odmara svoje noge na ovoj zemlji kao „podnožju.“

I ako je stavljanje i odmaranje Jehovinih „nogu“ simbolično, i označava vraćanje božanske naklonosti i vlasti na zemlju, tako isto možemo biti sigurni, da su i druga obilježja povezana sa istim proročanstvom simbolična: Maslinska Gora, njena naročita podjela, njena dolina, bijeg naroda, vode života iz Jeruzalema (Usporedi redak 8 sa Ezek. 47:1-9.), itd., su sve simbolične izjave—slike veličanstvenih duhovnih istina.

Maslina je simbol pun značenja: u starim je vremenima bila izvor vještačkog svjetla, njeno je ulje općenito bilo korišteno u tu svrhu. (2. Moj. 27:20) Zaista, na Hebrejskom je drvo masline bilo nazvano *šemen* ili drvo ulja. Maslinovo je ulje također bilo korišteno kao osnova mnogih dragocjenih masti drevnih vremena—poput onog koje je bilo korišteno u pomazivanju svećenika i kraljeva, predočavajući sveti Duh na

većem „kraljevskom svećenstvu.“ (2. Moj. 30:24) I od pamtivijeka je maslinova grančica bila korištena kao simbol mira. (1. Moj. 8:11; Neh. 8:15)

Ako je stoga maslina simbol *svjetla, mira i božanskog blagoslova* kroz Sveti Duh, i ako se goru smatra kao i na drugim mjestima simbolom za Kraljevstvo, onda se ovdje lako može vidjeti značaj naziva Maslinska Gora—Kraljevstvo Svjetla, Mira i Božanskog Blagoslova. I stajanje ili uspostava ili fiksiranje Jehovinih „nogu“ na nju, označava da će božanska naklonost i zakon biti ponovno uspostavljeni na zemlji preko i kroz sveto Kraljevstvo.

Ova primjena naziva Maslinska Gora, u potpunom je skladu sa Apostolovom izjavom (Rim. 11:17,24) u kojoj on uspoređuje tjelesni Izrael sa izvornom pitomom maslinom, i Nežidovske obraćenike sa granama divlje masline pricijepljenima na mjesto od kud su prirodne grane bile odlomljene. (Usporedi Jer. 11:16,17) I on objašnjava da je korijen drveta u Božjem obećanju—Abrahamskom obećanju, da sjeme Abrahamovo bude na koncu blagoslovalo sve narode na zemlji, itd. Na koncu će isti korijen obećanja nositi dvije vrste grana—prijcjepljene grane divlje masline, i ponovno pricijepljene prirodne grane: kada od tjelesnog Izraela ode djelomično sljepilo, i kada će oni s očima vjere gledati na Spasitelja razapetog i probodenog prije više od osamnaest stoljeća—žrtva za grijeh. Mi također imamo na umu da je tjelesni Izrael bio Božje predodžbeno Kraljevstvo ili gora dugo vremena, i da je duhovni Izrael Evandeoskog doba bi pozvan biti pravim Kraljevstvom Božjim, kao što je Gospodin objavio, „Ne boj se, stado malo: svidjelo se Ocu vašemu dati vam Kraljevstvo.“

Štoviše, iz tih *dvaju* Kraljevstava (čak i prije nego je Jehovina *slava* počinula na njima, da ih učini svojim kanalima blagoslova za cijeli svijet čovječanstva) je proizišlo svo „*svjetlo* svijeta“

tijekom sve tame prošlosti: jer nisu li oni predstavnici Starog i Novog zavjeta, starog i novog Saveza? Ne odgovaraju li oni dvojici Gospodinovih svjedoka i dvama drvetima masline iz Zaharije (4:3,11,12) drugačije također spomenuti u Otkrivenju (11:4)?—u tome da ta dva dijela gore simboliziraju ishod tih saveza, rezultate svjedočenja—Kraljevstvo u njegovom nebeskom i zemaljskom dijelu?

Mi tu stoga, vidimo, da *dvije* polovice Maslinske Gore označavaju *dva* dijela Božjeg Kraljevstva, primjetno odvojena u skladu sa božanskim poretkom ili uređenjem. Razdvajanje ne ukazuje na protivljenje između dva dijela Kraljevstva. Baš naprotiv, to je u svrhu, prouzročiti „Dolinu Blagoslova“ između—u koju svi koji žele božansku pomoć mogu pobjeći i naći pomoć pod božanskom zaštitom i nebeskog i zemaljskog dijela Kraljevstva.

Izgleda da je Proroku Davidu (Psalam 84) bilo dano da unaprijed vidi tu veliku „Dolinu Blagoslova,“ blizu Jehovinih „nogu,“ kada on najprije pjeva o svecima Evanđeoskog doba i zatim o onima blagoslovljenima idućeg doba, govoreći:

„Kako su mili šatori tvoji, Gospode nad vojskama!
 Duša je moja čeznula i ginula za dvorima Gospodnjim;
 srce moje i tijelo moje klicali su Bogu živomu.
 I vrabac nalazi kuću, lastavica gnijezdo,
 da u njih skrije mlade svoje:
 oltare tvoje, Gospode nad vojskama, kralju moj i Bože moj!
 Blagoslovljeni su oni, koji prebivaju u kući tvojoj,
 koji te slave bez prestanka!

Blagoslovljen je čovjek, kojemu je jakost u tebi,
 kojemu srce hoće na hodočašća!

Putujući dolinom pustinjskom
 pretvaraju je u tlo obilno izvorima [Dolina Blagoslova],
 što ga i rani dažd pokrije blagoslovom. [Joel 2:28]
 Od zaselka putuju dalje do zaselka,
 dok se ne pojave (savršeni) pred Bogom na Sionu.“

Osamdeset i peti Psalam također prikazuje povratak božanske milosti i blagoslova pod Milenijskim Kraljevstvom —Maslinskom Gorom (Kraljevstvom) od dva dijela.

Pomicanje jednog dijela gore na sjever i drugog na jug je značajno; Sjever je pravac zvijezda Plejade, nebeskog središta svemira, za koje se pretpostavlja da je sjedište božanskog carstva.* To bi moglo ukazivati na „*promjenu*“ Evandeoske Crkve u ovo vrijeme, iz ljudskog u duhovno stanje kao „sudionika božanske prirode“: i pomicanje druge polovice gore čini se da bi moglo označavati potpunu obnovu, u savršene ljudske uvjete, onih drevnih dostojnika smatranih dostojnima da budu zemaljskim predstavnicima Božjeg Kraljevstva.

Tako stvorena dolina bila bi jedna puna svjetla—oslobođena od sjena: jer sunce bi strujilo kroz nju od istoka do zapada. To simbolično govori o Suncu Pravednosti i njegovom potpunom svjetlu božanske istine i blagoslova koje rastjeruje sjene grijeha, neznanja, praznovjerja i smrti, i izlječenja i obnove voljnih i poslušnih iz ljudskog roda koji će bježati u ovu dolinu blagoslova, dolinu milosrđa. Dolina milosrđa, *izme u* i pod brigom duhovnog i ljudskog dijela Kraljevstva Svjetla i Mira (uspostavljenih Jehovinih nogu) sigurno će biti „Dolina Blagoslova“ svima koji ulaze sa slomljenim i skršenim srcima.

*Vidi Svez. 3, str. 327

Nadalje, moramo imati na umu, da dok je Izraelu jedino bilo rečeno, „Vi ćete bježati u dolinu Gora,“ ipak kao ime Izrael označava „Narod blagoslovljen od Gospodina,“ „Narod Božji,“ „Gospodinov narod.“ (2. Ljet. 7:14) I, dok će, kao što smo vidjeli, prvi ili duhovni blagoslov doći duhovnom Izraelu, a drugi ili zemaljski blagoslov će početi sa Izraelom po tijelu, ipak neće ostati na tome; jer tko god hoće može postati Izraelcem: pokazivanjem Abrahamske vjere i poslušnosti, cijelo čovječanstvo može postati pravim Izraelcima— „narodom Božjim.“ I stoga Prorok Izaija objavljuje da kada Izraelci budu bili pozvani natrag u božansku naklonost, kod uspostave Kraljevstva, to će uključivati „*sve koji se mojim zovu imenom [Jehovinom]* i koje sam na svoju slavu stvorio, koje sam saznao i načinio.“ (Ime Izrael će se tada primjenjivati na sve koji su Božji narod.) (Iza. 43:7; Rim. 9:26,33; 10:13)

„Tada [tako] će doći Jahve, Bog tvoj, i svi sveci s njim.“ (Zah. 14:5) Kada Božje vrijeme u potpunosti dođe, kada rok vlasti Neznabožaca istekne, kada žrtvovanje velikog Dana Pomirenja (Evandeoskog doba) prestane, kada Veliki Svećenik dovrši pravljenje pomirenja, ne samo za svoje „tijelo,“ Crkvu, nego također i za svoj „dom,“ i za „sav narod,“ i izađe da blagoslovi narod, tada će Jehovino prokletstvo, ili smrtna presuda, biti podignuta sa zemlje, njegov će šator podnožja opet biti priznat, i njegovo će uljepšavanje u pravednosti i istini i u svetom duhu započeti i napredovati, sve dok, na kraju Milenija, svi koji su spremno pravedni ne dostignu savršenstvo, ili budu ponovno ujedinjeni s Jehovom, i svi neposlušni budu bili uništeni. (Djela 3:23; Otkr. 20:9)

Nastavljajući sliku dalje, Prorok objavljuje, što se tiče tog dana u kojem će zemlja postupno postati slavnom kao podnožje Jehovinih nogu:

„U taj dan svjetlo neće biti jasno, ni tama; nego će to biti jedan dan koji će biti poznat GOSPODINU: ni dan, ni noć; nego će u doba večeri biti [jasno]svjetlo.“ (Zah. 14:6,7)

Neki su pomiješali ovdje opisani „dan“ sa „danom Osvete“ koji je „dan tmine i pomrčine, dan oblaka i guste tmine“ (Joel 2:2; Sef. 1:15) i prevoditelji su, čini se, općenito pokušali uskladiti prijevode. Ali nije tako; dan na koji je ovdje Zaharija ukazao kao djelomično svijetao je Milenijski Dan, premda će u njemu Sunce Pravednosti izići i sjati, da rasprši veoma neugodnu maglu grijeha i praznovjerja i smrti. Ipak će biti djelomično svijetao, jer će se tokom njega baviti sa naraštajima pale rase kako se postupno budu vraćali u život, i u različitim stupnjevima obnove prema savršenosti. Ali kako je osvježavajuće biti utješanima da u taj dan kada Jehova opet stavi svoje noge na svoje podnožje, više neće biti „guste tmine“; i da će na kraju tog Milenijskog Dana, umjesto da će postati mračnije, svijet jedino dosegnuti visoko podne svojeg „svjetla i spoznaje o Jehovi“; i da njegovo sunce nikada neće zaći.

Ukazivanje na rijeke žive vode koje teku iz Jeruzalema, tijekom tog Milenijskog Dana kada će Jehova opet staviti svoje noge na njihovo podnožje (Zah. 14:8,9), podsjeća nas na podudarajuće svjedočanstvo iz Ezekijela (47:1-12) i Ivanovo Otkrivenje (22:1,2), koje nam, pod istim simbolom živih voda koje proistječu iz prijestolja Milenijskog Kraljevstva, pokazuje blagoslove obnove pod simbolima „voda života,“ od kojih će svatko tko bude želio moći piti

besplatno, i plodonosno drveće vječnog života čije lišće će liječiti pokajničke narode zemlje od svih nesavršenosti.

O da! „I Jahve će biti kralj nad svom zemljom“; doći će njegovo Kraljevstvo za koje su se njegovi vjerni dugo molili; i do kraja tog dana njegova će se volja vršiti na zemlji kao i na nebu. Podnožje Božjih nogu biti će tada zaista slavno, kao što je napisano: „Ali, života mi moga, sva će zemlja biti puna slave GOSPODINOVE.“ (4. Moj. 14:21; Iza. 11:9; Hab. 2:14)

„Neće biti mjesta na toj novoj zemlji
 Za sve koji upropašćuju ovaj svemir;
 Nikakvo zlo neće kvariti drugo rođenje—
 Tamo više neće biti prokletstva.
 Vi slomljenog srca, prestanite jecati;
 Dan obećanja sviče vam;
 Jer onaj koji sjedi na prijestolju
 Kaže, „Sve činim novo.““

„Mi žalimo mrtve ali oni će se probuditi!
 Izgubljene, ali oni će biti obnovljeni!
 O! naša bi se srca mogla slomiti
 Bez te svete riječi!
 Zamućene oči, pogledajte! Žalosna srca, radujte se!
 Vidjevši Božji pramac obećanja,
 Na zvuk tog proročkog glasa:
 „Sve činim novo.““